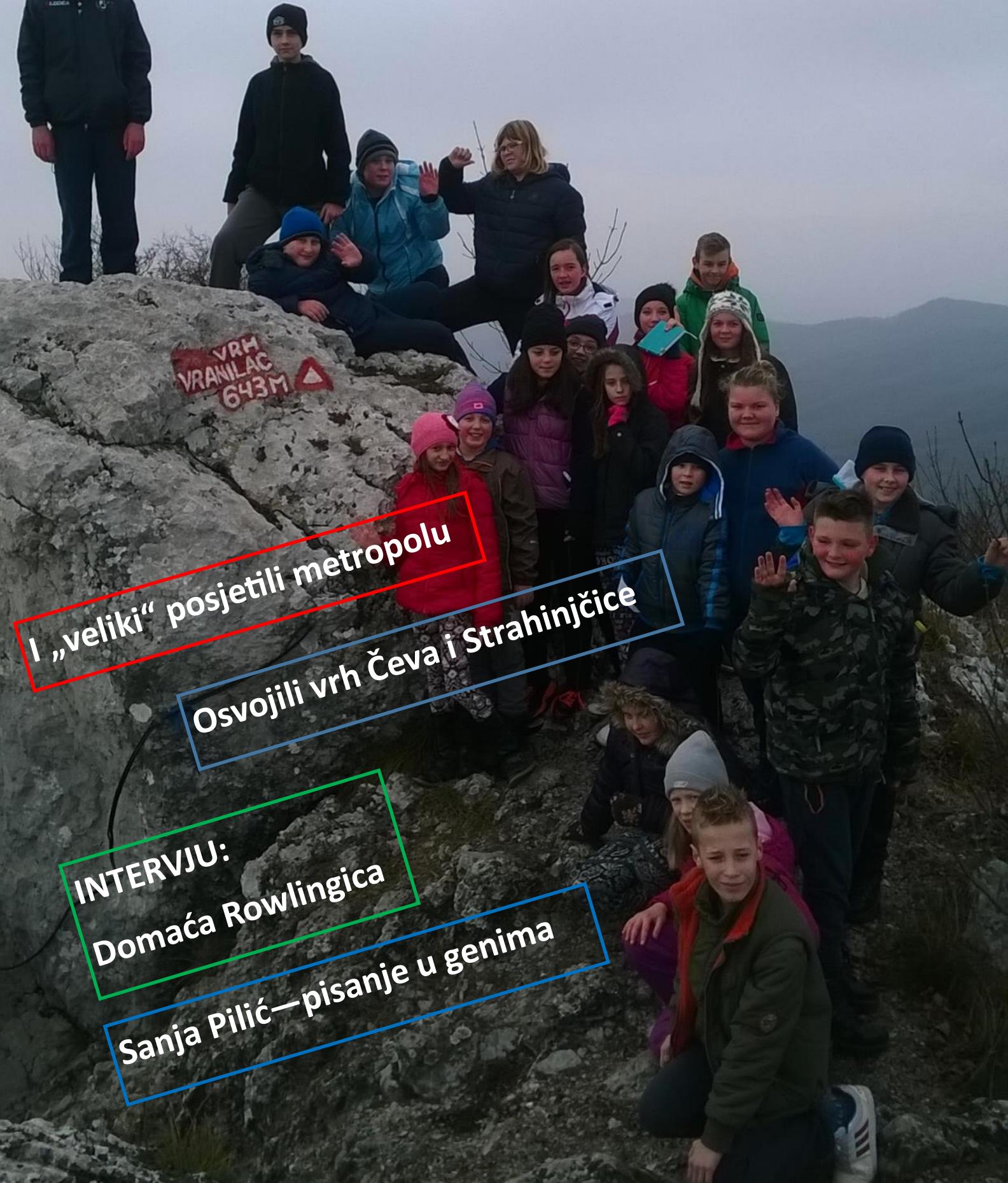

ŠeMica

DIGITALNI LIST UČENIKA I UČITELJA OŠ ŠEMOVEC - BROJ 1., SIJEČANJ, 2016.

SHEMICA - digitalni list učenika i učitelja OŠ Šemovec
broj 1., prosinac 2015.

IZDAVAČ: Osnovna škola Šemovec
Šemovec, Plitvička 2
42202 Trnovec Bartolovečki
Telefon: +385 (42) 657-200
E-mail: skola@os-semovec.hr

ODGOVORNA UREDNICA:

Marina Hižak, ravnateljica

VODITELJICA NOVINARSKE GRUPE: Martina Barulek, učiteljica Hrvatskog jezika

VODITELJICA MULTIMEDIJSKE GRUPE: Dubravka Jug, učiteljica Informatike

LEKTURA: Martina Barulek, učiteljica Hrvatskoga jezika

ODABIR LIKOVNIH RADOVA:

Katarina Juričinec, učiteljica Likovne kulture i učiteljice razredne nastave

GLAVNE UREDNICE: Lucija Marušić, 8.a i Stela Masten 6.a

UREDNIŠTVO: Emili Križanić, Daria Hamelec, Lucija Sitar, Magdalena Čvrk, Ena Jedvajić, Katja Bengeri, Adela Varović

GRAFIČKI UREDNICI : učenici Multimedijiske grupe: Elena Fajt, Ema Novosel, Marta Božić, Matej Gugić, Denis Črepinko, Timi Maslić, Vinko Presečki, Mihael Kurtek

FOTOGRAFIJE: učiteljice i učitelji razredne i predmetne nastave, knjižničar Silvije Premuš

NASLOVNICA: Planinarska grupa na vrhu Kalnika

LOGO osmisnila Matea Gereci, 8.a

Zahvaljujemo i svim ostalim učiteljima i učenicima koji također sudjeluju na bilo koji način u stvaranju naših novina.

Klik-klik, naši čitatelji!

Dobro došli u naše e-novine.

Samo jedan klik miša dijeli vas do vijesti, intervjeta, istraživanja i članaka o događajima iz škole u ovom prvom polugodištu. Svi ste već vjerujem navikli na klasične novine tiskane na papiru. Kao i uvjek, naša škola ide u korak s vremenom pa su naše novine elektronske, ali to ne znači da je u njih uloženo manje vremena i truda. Zavirite u naš školski svijet, pogledajte radove naših učenika, trud naših učitelja i ravnateljice.

Sve to, i još mnogo više, moći ćete saznati ako uzmete miš u ruke i klikate. Nadamo se da će Vam se svidjeti naši radovi te da će svatko od vas pronaći nešto što ga zanima. I za kraj, uživajte u čitanju našeg prvog broja **Shemice!** Ne mojte gubiti vrijeme, uzmite miš u ruke i klikajte!

Do sljedećeg klikanja!

Veliki novinarski pozdrav šalje vam
vaša urednica, Lucija Marušić

U ovom broju:

Riječ, dvije	
ravnateljice.....	3
Morska avantura sadašnjih osmaša.....	7
Prvi put u školskim klupama.....	8
Pisanje u genima.....	9
Prvi put na Županijskoj smotri „Dani kruha“.....	12
Lampioni za hrvatske heroje.....	14
Zahvala Bogu za darove.....	15
Životinjoljupci.....	16
Topla božićna priča.....	18, 19
Radost učenja u neposrednoj stvarnosti.....	20
I „veliki“ posjetili metropolu.....	21
Gojzericama u osvajanje vrha Kiza.....	22
Osvojili vrh Čeva i Strahinjice.....	23
U svijetu njemačkoga jezika.....	25
Domaća Rowlingica.....	26, 27
Medvjeda škola.....	30
Literarno-likovni kutić.....	32, 33, 34, 35
Zabavni kutić.....	36, 37

Intervju s našom ravnateljicom

UŽIVAJTE ŠTO STE DJECA!

Naša ravnateljica, Marina Hižak rođena je 13. srpnja 1978. godine u Varaždinu. Djetinjstvo je provela u Šemovcu gdje je počela i osnovnu školu. Bila je gimnazijalka, učenica Prve gimnazije u Varaždinu, a nakon mature upisala je Učiteljsku akademiju u Čakovcu gdje je diplomirala kao učiteljica razredne nastave i Njemačkog jezika. Do dolaska na mjesto ravnateljice u OŠ Šemovec radila je 11 godina kao učiteljica Njemačkog jezika u OŠ Martijanec. Udata je, ponosna majka dvanaestogodišnjeg sina Frana. Živi u Šemovcu.

Zašto ste odabrali poziv ravnateljice?

Pošto sam osnovnu školu počela upravo ovdje u Šemovcu, uz nju me vežu lijepo uspomene vezane uz moje učiteljice i učitelje, nastavu i izvannastavne aktivnosti. Kad se otvorilo mjesto ravnateljice, smatrala sam da imam dovoljno organizacijskih sposobnosti koje bi mi mogle pomoći u ovom poslu, tako da posao bude napravljen za dobrobit djece i kolega djelatnika, a i stalo mi je da ova škola funkcioni najbolje što je moguće.

Je li teže biti nastavnica ili ravnateljica škole? Zašto?

Za ni jedan posao ne možemo reći da je najteži ili najlakši. Na mjestu ravnateljice imam daleko veće obaveze nego kada sam radila kao učiteljica. Rad u razredu vezan je uz djecu, prenošenje znanja, odgoj.

Na ovom radnom mjestu moj je posao rad s kolektivom, učiteljima, tehničkim osobljem, puno više rada oko administrativnih poslova i stvarno daleko veća odgovornost da škola funkcioni kako treba.

Nedostaje li Vam rad u razredu?

Rad u razredu puno mi nedostaje, sebe prije svega smatram učiteljicom bez obzira na trenutni položaj. Bila sam učiteljica Njemačkog jezika u ranom učenju i predmetnoj nastavi, bila sam i razrednica i to je opet bila posebna povezanost s djecom, to mi puno nedostaje.

Kakvi su vaši planovi u vezi budućnosti naše škole?

Planovi koje imam za našu školu, vezani su uz ulaganja, dogradnju kata zapadnog dijela školske zgrade čime bi se dobile još 4 nove specijalizirane učionice s pripadajućim kabinetima i sanitarnim čvorom za predmetnu nastavu. Tako bi se rasteretio postojeći dio škole, tj. osigurale bi se veće učionice po pedagoškom standardu, a učitelji bi ponovno dobili primjereni prostor za zbornicu, a samim time i knjižnica bi dobila svoju pravu funkciju s obzirom da je trenutno zbornica smještena u jednom dijelu knjižnice. Škola će i dalje pratiti europske projekte i uključivati se prema mogućnostima, stjecati nova iskustva i, usavršavati se i modernizirati.

Što mislite o kulturi i bontonu naše djece?

Većina djece još je uvijek dobro odgojeno, pristojno. S druge strane, naravno ima i onih koji su živahniji, teško prihvataju pravila Kućnog reda.

Najviše mi smeta kad vidim da dijete nema poštovanja prema odraslome, prema učiteljima. Smatram da je kod pojedine djece prisutna prevelika sloboda odgajanja što rezultira neprimjerenim ponašanjem.

Imate li uopće slobodnog vremena?

Slobodnog vremena imam puno manje nego prije. Obično je to kroz vikend ako se i tada ne omakne kakva poslovna obaveza. Kad god uhvatim slobodno vrijeme, ono je rezervirano za obitelj i druženje unutar obitelji. Naravno imat ću i kućanskih poslova koji se kroz tjeđan nagomilaju pa i tu treba zapeti kad god imam slobodno. S obzirom da jako volim pjevanje i folklorni ples prije je bilo vremena i za te aktivnosti, a sad je to stvarno rijetko.

Što biste poručili nama i ostalim učenicima?

Budite čim duže ono što jeste, djeca! Za sve druge stvari doći će vrijeme, ne srljajte u ništa prerano i uživajte u tome što ste još djeca. Uvažavajte se međusobno, budite tolerantni. Prihvatajte savjete svojih učiteljica i učitelja, imajte više poštovanja prema njima i iskoristite sve svoje sposobnosti kojih ima mnogo u svakome od vas.

Državna prvakinja i mentorica

Državno natjecanje u poznavanju njemačkoga jezika

DRŽAVNA PRVAKINJA NAŠE ŠKOLE

Lucia Fajt osvojila je prvo mjesto na 21. državnom natjecanju iz njemačkog jezika pod vodstvom profesorice Dijane Božak.

Učenica **Lucia Fajt** sudjelovala je od 21. travnja do 23. travnja na 21. državnom natjecanju iz njemačkog jezika održanom u OŠ Brodarica kraj Šibenika. To sudjelovanje bilo je kruna Lucijinog osmogodišnjeg truda i zalaganja u učenju njemačkog jezika.

Test na državnoj razini sastojao se od tri dijela: slušanje s razumijevanjem i sastavak, čitanje s razumijevanjem i gramatika te usmeni dio. Od ukupno 100 bodova Lucia je osvojila 96 i time zauzela prvo mjesto. Osvojeno prvo mjesto zajamčilo joj je direktni upis u Prvu gimnaziju Varaždin, a dobila je i priznanje te prekrasnu torbu Goethe Instituta.

Neka ovaj uspjeh naše Lucie bude izazov ostalim učenicima da budu marljivi i ustajni u područjima u kojima se natječu.

Adela Varović, 6. r.

Državne lidranovke i mentorica Maja Vitković

Državni Lidrano 2015.

„DOBAR TON“ ČUO SE I DO ŠIBENIKA

*U kategoriji radijskih emisija na državnom Lidranu iz naše su škole svoju radioreportažu «Dobar ton daleko se čuje» predstavile učenice 8. r. **Lara Modrić i Lucija Dukši** sa svojom mentoricom i učiteljicom Hrvatskoga jezika **Majom Vitković**.*

U Solarisu pokraj Šibenika od 23. do 25. travnja 2015. održan je Državni Lidrano, susret najboljih mlađih i nadarenih literata, glumaca, recitatora, novinara, urednika radijskih emisija te školskih listova. Državno prosudbeno povjerenstvo radijsku emisiju ocijenili su izvrsnom. Preslušavši svih deset radijskih emisija pozvanih na državnu razinu, puno su toga naučile o samom snimanju, ali i odabiru tema od učitelja i učenika.

Elena Fajt, 7.r

Srebrna plaketa na 58. glazbenim svečanostima

ZAPJEVALI KAO SLAVUJI

Na državnom natjecanju školskih pjevačkih zborova održanom u Varaždinu, nastupio je i naš Školski pjevački zbor, a dirigentska palica bila je u sigurnim rukama učiteljice Nikoline Benko.

Nastupe zborova pratilo je petročlano stručno povjerenstvo koje predvodi varaždinska profesorica Dada Ruža. Naš pjevački zbor izveo je skladbe: Haydn/Reich, »Nestala je sekica« (iz vremena baroka), Brahms/ Žganjer »Patuljak Sanko« (vrijeme romantizma), dvoglasni kanon, »Kolo« te zadana skladba Sučić/ Krklec, »Praznik ljeta«.

Zbor OŠ Šemovec osvojio je srebrnu plaketu.

Marta Majcen, 6.b

JUNACI BRAĆE GRIMM U DRUGAČIJEM SVJETLU

Jedinstvenu predstavu za mlađe „Grimmix“ pogledali su učenici od 1. do 7. razreda ugostivši 5. lipnja 2015. Kerekesh Teatar. Ovo je bila nagrada Općine Trnovec Bartolovečki vrijednim i marljivim učenicima Osnovne škole Šemovec.

Mirela Videk u ulozi Snjeguljice, Iskra Jirsak u ulozi Crvenkapice, Zoran Pribičević u ulozi kraljevića i Jan Kerekeš u ulozi lovca, s lakoćom su nasmijali sve učenike i učitelje koji su prisustvovali predstavi u režiji glumca Ljubomira Kerekeša.

Po motivima bajki braće Grimm (Snjeguljice, Crvenkapice, Trnoružice i Matovilke), redatelj je povezao četiri bajke. Da predstava ima sretnan završetak, saznali smo nakon 45 napetih kazališnih minuta, a u tome su pomogli i učenici izgovarajući čarobne riječi: »Čiri bu – čiri ba, u svoju bajku idem ja.« Naučili smo puno toga o važnosti povjerenja, prijateljstva i pomaganja te razliku između dobra i zla, pravednog i nepravednog svijeta...

Elena Fajt, 7. razred

Književni susret sa Sanjom Polak

DOKTORICA ZA DJECU

Književnica je poručila djeci: »Čitajte svaki dan 15 minuta i vaš će školski uspjeh biti mnogo bolji jer svakodnevno čitanje razvija mozak.«

Ona u našu školu nije došla kao učiteljica, književnica, urednica „Prvog izbora“ već kao doktorica Sanjuška.

Adela Varović, 6.b

Obilježili smo Dan škole

89. ROĐENDAN NAŠE VREMEŠNE DAME

Povodom Dana škole 3. lipnja 2015. godine u sportskoj dvorani OŠ Šemovec pjesmom, plesom, glumom i kazivanjem poezije uveličali smo taj veoma poseban dan...

Na početku svečanog djela ravnateljica škole gospođa Marina Hižak spomenula je učenike i učitelje koji su najuspješnije predstavljali Školu na natjecanjima i smotrama.

Emili Križanić, 6.b

Načelnik Općine Trnovec Bartolovečki, Zvonko Šamec istaknuo je zadovoljstvo i ponos jer u Općini žive tako marljivi mlađi ljudi.

Svečanost su uveličali učenici bogatim programom koji je uključivao ples, pjesmu, glumu, recitacije. U ulozi voditelja okušale su se učenice bivše generacije 8.r. Helena Petek, Lucia Fajt i Lara Modrić.

Nakon priredbe u školskom dvorištu održavale su se različite sportske aktivnosti..

PRISJETIMO SE

POSJETILI SMO...

Dvorac bajki u Jastrebarskom

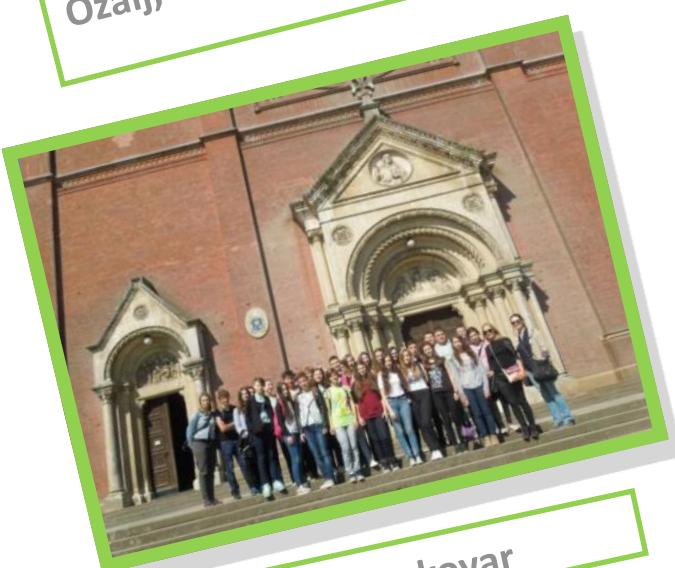
Marijin dvorac u Lužnici

Ozalj, Karlovac, NP Plitvička jezera

Kuterevo-Zavižan-Senj

Đakovo—Vukovar

Comenius—Turska

Maturalno putovanje**MORSKA AVANTURA SADAŠNJIH OSMAŠA**

Maturalna pustolovina bivšega 7.a počela je 20. lipnja 2015. Odredište putovanja bio je poluotok Murter. U autobus se ukrcalo 26 sedmaša, razrednica Marija Vugrinec, učiteljica matematike Lucija Vrbanec-Topolnjak te sedmaši susjedne OŠ Martijanec s učiteljicama.

Stigavši na Murter, iako umorni od puta, znali smo da će ovo biti nezaboravan maturalac.

Posjetili smo NP Krka gdje smo se upoznali s raznolikošću žive i nežive prirode te prirodnim ljepotama. Zaposlenici Sokolarskog centra premili su nam veoma zanimljivo

Lucija i sokol

izlaganje o pticama grabljivicama. Neki od nas dobili su i priliku na ruci držati jednu od ptica i nahraniti je.

Isto tako posjetili smo i Šibenik. Ondje smo prošetali ulicama i ušli u Šibensku katedralu Sv. Jakova koja je pod zaštitom UNESCO-a. Posjetivši Zadar, koji odiše starinom, duhovnošću i zagonetnošću posjetili smo i nezaobilazan Pozdrav Sunca uz Morske orgulje te Zadarski muzej antičkog stakla. Ondje su nam ljubazno pokazali kako se izrađuju predmeti od stakla i kako čuvaju neke od predmeta iz doba Rimljana.

Također, u Ninu smo posjetili najmanju katedralu na svijetu koja nije u upotrebi, ali može se razgledati. Zanimljive informacije dobili smo u solani gdje su nas proveli poljima soli i upoznali s procesom branja soli.

Unatoč veoma edukativnom programu dobili smo i priliku zabaviti se na drugačije načine. Vrijeme smo provodili družeći se na plaži, u bazenu, pričajući. S obzirom na to da smo se družili sa susjednom školom, upoznali smo mnogo novih prijatelja s kojima smo i dalje u kontaktu.

U ime cijelog, sada već 8. razreda OŠ Šemovec, dugujemo veliku zahvalu našoj razrednici učiteljici Mariji Vugrinec i učiteljici Matematike Luciji Vrbanec-Topolnjak što su nam ukazale povjerenje i odlučile nas povesti na maturalno putovanje.

Hvala Vam!

Lucija Marušić, 8. r.

Zadarski muzej

Pozdrav Suncu

Dobrodošlica prvašićima PRVI PUT U ŠKOLSKIM KLUPAMA

Uzbuđena lica prvašića

Školsko zvono zazvonilo je 7. rujna 2015. i označilo početak nove školske godine. Školarci, mali i veliki, zasjeli su u školske klupe, a među njima i 29 prvašića.

Mali đaci sa svojim roditeljima uzbudeno su čekali početak priredbe koju su za njih pripremili stariji učenici sa svojom **razrednicom Biserkom Pokos**.

Na početku programa, roditeljima naših novih prvašića obratila se **ravnateljica škole Marina Hizak**, nakon čega je okupljene

pozdravio i **gospodin Zvonko Šamec**, načelnik Općine Trnovec Bartolovečki koji je posjetio našu školu u pratnji **gospode Sonje Ružić**, pročelnice Jedinstvenog upravnog odjela Općine. Nakon vesele priredbe prvašići su otišli upoznati svoje nove učionice i **učiteljice Renatu Eldan i Sandra Basan – Petek**. Svi mališani kažu kako im je lijepo u školi zbog dobrih i veselih razrednica te zanimljivih i poučnih predmeta.

Adela Varović i

Marta Majcen, 6.r.

Priredba dobrodošlice

Posjet policajca prvašićima

OPREZNO U PROMETU

Prvašići zajedno sa svojim učiteljicama s osmijehom na licu dočekali su stričeka policajca iz Policijske uprave Varaždinske dana 7. listopada 2015.

Striček policajac imao je zadatak prvašićima približiti osnove prometnih pravila te ih upoznati s pravilnim i korektnim ponašanjem na cesti. Pozorno su ga slušali, upijali svaku njegovu riječ i učili kako se ponašati u prometu.

Saznali su da se smiju voziti biciklom tek s 10 godina po glavnoj cesti i to uz pratnju roditelja.

Naše prvašice dodatno su razveselili reflektirajući prsluci koje su dobili na kraju druženja.

Daria Hamelec i

Magdalena Čvrk, 6.r.

Prvašice posjetio policajac

Poznata književnica Sanja Pilić posjetila je našu školu

PISANJE U GENIMA

Našu školu posjetila je poznata spisateljica Sanja Pilić, a književni susret održan je u ponedjeljak, 23. studenog 2015. u školskoj dvorani gdje su je dočekali učenici od 3. do 8. razreda zajedno sa svojim učiteljicama i ravnateljicom. Tijekom jednosatnog druženja s učenicima govorila je o svojemu književnom stvaralaštvu i načinu na koji dolazi do zanimljivih ideja i priča.

Ravnateljica pozdravlja gošću

U prepunoj je dvorani Sanja Pilić plijenila je pozornost do samog kraja susreta, a svojom je duhovitošću opravdala epitet najpopularnije hrvatske književnice za djecu. Brojna pitanja i duhoviti odgovori učinili su ovaj susret učenicima zanimljivim, a osobito saznavši neobične pojedinosti iz Sanjinog života.

Sanja Pilić prounuka je Zofke Kveder, kćer Sunčane Škrinjarić i mama Vladimire Spindler. Otkrila nam je da su umjetnički geni doista obilježili njezin život jer sama kaže „jabuka ne pada daleko od stabla.“ Svakako je bilo zanimljivo čuti kako je upravo Sanja bila inspiracija za pisanje svojoj majci, poznatoj književnici za djecu Sunčani Škrinjarić. Na vedar i učenicima pristupačan način književnica im je predstavila pojedine likove iz knjiga, otkrila je koju boju najviše voli i zašto, kada je počela pisati, koje su najčešće teme njezinih knjiga, kako nalazi inspiraciju, voli li pisati, putovati i još mnogo toga.

Na samom kraju susreta učenici su sa svojim primjercima knjiga Sanje Pilić strpljivo čekali autograme.

Stela Masten, 6.a

Brojna pitanja književnici

Nikolinje u školi

POSJET SVECA KOJEG VOLIMO

Sv. Nikola, zaštitnik djece, pomoraca, djevojaka, siromaha, đaka svake godine, baš na svoj dan nađe put do naše škole na veselje svih: učenika i djelatnika naše škole.

Svi dobri učenici od svetoga Nikole u petak 4. prosinca dobili su poхvalu i poticaj da ostanu takvi, a sve njih i učitelje zasladio je malim darom. Zapitali smo ga zašto s njime nije доšao krampus, no dobili smo jasan i kratak odgovor – u našoj školi nema zločestе djece.

Stela Masten, 6.a

PJEŠMOM DOČEKALI SV. NIKOLU

Pjesma i ples najmlađih

Na priredbi, u subotu 5. prosinca najmlađi su dočekali našeg najdražeg sveca sv. Nikolu.

Na početku gospođa Anita Rep i načelnik Općine Trnovec Bartolovečki Zvonko Šamec pozdravili su sve prisutne.

Program priredbe pripremila su djeca dječjeg vrtića Mala Oaza iz Bartolovca i djeca male škole Šemovec sa svojim tetama.

I ove je godine Nikolinje bilo ispunjeno recitacijama i igrokazima, pjesmama i plesom, a djecu su iznenadili krampus i sveti Nikola slatkim poklon paketom.

Hvala ti Sv. Nikola!

Ne zaboravi nas i iduće godine. Čekamo te!

Lucija Marušić, 8.a

Za „Pucke v selu“ čulo se u Zlataru

Pjesma Luke Božaka, „Pucke v selu“, učenika 6.b razreda tiskana je u Zborniku te je time predstavljala našu Školu na 46. Zboru malih pjesnika u Zlataru.

PUCKE V SELU

Pucke v mojem selu
lepe su kak golobice.
Jene su tenke kak botice,
druge pak debele kaj repe.

A da bi ih Francek štel,
svašta zi sebe delaju.
Lasi si frčaju i forbaju.
Umetne nofte mečeju.

Se bi štele manekenke biti,
ali treba se i vučiti.
Cele dane na Fejsu čekaju
da ih Francek i Jožek zlajkaju.

Luka Božak, 6.b

Voditeljica: Martina Barulek

Luka Božak

KAJKAVSKO OZRAČJE

I ove je godine u subotu, 24. listopada održana u Sv. Ivanu Zelini već tradicionalna 35. Smotra dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić“.

Ema u Zelini

Na smotru je prijavljeno 455 radova učenika osnovnih škola s kajkavskog govornog područja.

Stručni ocjenjivački sud u sastavu dr.sc. Ivo Kalinski, dr.sc. Božica Pažur i dr. Joža Skok odabrali su za ovu Smotru 75 radova objavljenih u zbirci „Čarobni svjet“.

Među njima je i pjesma učenice naše škole Eme Novosel „Pravo selsko dete.“ Čestitamo Emi na uspjehu i želimo joj još puno pjesama!

PRAVO SELSKO DETE

Pravo selsko dete je kaj tačke zna peljati, al ž njima, bormeš, i bedastoče delati.

Pravo selsko dete more v šumi čubeti celi den...

Prek potoka skakati i ne se zgubiti.

Pravo selsko dete zna i traktor vužgati, pak susedu malo zemљu zravnati.

Pravo selsko dete zna i v blato skakati, a ne se za saku sitnicu plakati.

Mobiteli i internet selskoj deci ne trebaju, oni v prirodu glediju. I ž njom živiju.

I zato vam velim, gradsku decu - v drugu kategoriju delim.

Ema Novosel, 7. b
Voditeljica: Maja Vitković

Prvi puta na Županijskoj smotri "Dani kruha"

Domaćin ovogodišnje Smotre, Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje u subotu, 17. listopada bila je Osnovna škola Ludbreg, a predstavile su se 33 osnovne i srednje škole te odgojno-obrazovne ustanove. Ove godine prvi puta predstavila se i naša škola s voditeljicama, kreativnim učiteljicama Ivanom Žuljević i Ivanom Grokša te učenicima Sarom Kučić, Margaretom Jagić i Gabrijelom Petekom.

Prije otvorenja smotre, u 9:00 sati, služila se sveta misa u ludbreškoj crkvi Presvetog Trojstva koju je predvodio varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak, a svečanost je nastavljena u prostorijama Osnovne škole Ludbreg gdje su se na prigodnim štandovima izložile različite vrste kruha, peciva i kolača te pokazale bogatu tradiciju i raznovrsne običaje naših krajeva.

Bilo je prekrasnih proizvoda za prodaju kao što su med, čajevi, keramičke posude... Prosudbena komisija u sastavu Snježana Hranić, Sabina Lončarić, Nada Horvat i Vladimir Cesar, imala je težak zadatak među svom raskoši boja, mirisa i okusa odabrati najljepši i najraskošniji štand. Ocijenili su izložbene štandove svih škola te za pobjednika odabrali Osnovnu školu Svibovec koja će biti domaćin iduće Smotre. Naše učenice ostavile su dojam na prolaznike i komisiju svojom značajnom pojavom i domišljatošću. Svojim prijateljskim pogledima i osmjesima privukle su pažnju i dijelile kolače, plodove i razne blagodati koje su se našle na našem štandu, ali najviše od svega, prolaznike su se dojmile pletene košarice koje simboliziraju šemovečki kraj!

Sara Kučić, 6.r.

OPĆINSKI

Natjecanje u malom nogometu organizirano je u Osnovnoj školi Trnovec 4. listopada 2015. Učenici Osnovne škole Šemovec osvojili su prvo mjesto.

NOGOMETNI PRVACI**Prvo mjesto u nogometu**

Učenici su igrali u sastavu: **David Rog, Jakov Petek, David Butek, Dinko Tomašić, Domagoj Hamelc, David Božić, Denis Huđek, Neven Cecelja, Filip Magdalenić, Borko Božić, Gabrijel Petek i Filip Lukić** pod vodstvom

profesora Damira Popovića.

Pobjedili su ekipe iz Trnovca,

Gornjeg Kneginca i Jalžabeta.

Čestitamo!

Emili Križanić, 6.b

PRVACI ŽUPANIJSKOG NATJECANJA U STOLNOM TENISU

Učenici Osnovne škole Šemovec osvojili su 1. mjesto u stolnom tenisu. Županijsko natjecanje bilo je organizirano u Varaždinu, a sudjelovale su muške i ženske ekipе pod vodstvom profesora Damira Popovića.

Pobjednici natjecanja plasirali su se na poluzavršno natjecanje koje će se održati 11. veljače 2016. godine.
Učenice koje su se plasirale su:

Stela Marčec, Sara Marčec, Lucija Sitar, Mateja Bešenić, a učenici su: **Leon Milak, Vito Milak, Simon Vinček, Timi Maslić**.

Magdalena Čvrk, 6.r.

Stolnotenisači

Obilježili smo Hrvatski olimpijski dan

SPORTOM DO ZDRAVLJA

I ove godine učenici i učitelji OŠ Šemovec obilježili su Hrvatski olimpijski dan 10. rujna 2015. Projekt je osmislio i vodio profesor Damir Popović.

Učenici su u školu došli u bijelim majicama koja taj dan simbolično označava sportski i zdraviji način života te povezuje sve ljudе. Učenici od 1. do 8. razreda predavali su „baklju“ (štafetnu palicu) od razreda do razreda te su zajedno sa svojim razrednim i predmetnim učiteljima dolazili u

video snimke stare i do 60 godina, stara pisma te knjigu „Blago olimpijskih igara.“

Cilj obilježavanja ovog dana bio je da se promovira sport kao zdravlje, igra i zabava te da se potakne učenike na aktivno bavljenje sportovima.

Adela Varović, 6.b

Palica u rukama petaša

Obilježili smo Dan sjećanja na žrtve Vukovara

Prigodno smo obilježili 24. godišnjicu sjećanja na stradanje Vukovara i njegovih stanovnika u srijedu, 18. studenog 2015. zapalivši lampioni ispred škole.

Palimo lampione

LAMPIONI ZA HRVATSKE HEROJE

Slušamo potresnu priču

Učenica Stela Masten pročitala je potresnu „Priču o neprijateljima“ Siniše Glavaševića, a vjero- učiteljica Ivana Žuljević izmolila je molitvu u sjećanje na sve poginule, ranjene i nestale.

za svu njihovu žrtvu.

Uz molitvu i zapaljene lampione bili smo u mislima zajedno s našim herojima.

Stela Masten, 6.a

Obilježili smo Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

ZAHVALA BOGU ZA DAROVE

Povodom Dana kruha, uz molitvu, blagoslov i simbolično blagovanje kruha učenici su zajedno sa svojim učiteljima i ravnateljicom dana 16. listopada zahvalili su Bogu na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine bili podareni.

Od ranog jutra školom su se širili mirisi kruha, peciva i kolaca. Tako je škola u poprimila

vrlo „domaćinski ugođaj“.

Za vrijeme velikog odmora tradicionalno smo u prostoru škole obilježili Dane kruha.

Učenici nižih i viših razreda te djeca iz vrtića sa svojom tetom Martinom pripremili su kratak program u kojem su opisali značenje kruha.

Župnik, Petar Golub molitvom i Božjom Riječju zazvao je Božji blagoslov za sve donesene darove. Ovim putem želimo zahvaliti vama dragi roditelji, bake i djedovi bez čijeg truda i ljubavi ne bismo mogli na ovako svečan način upriličiti ovu svečanost u našoj školi.

Stela Masten i Ela Foder, 6.r.

Obilježili smo Dan jabuka

JABUKU SVAKO

DIJETE HOĆE

Pored mnoštva plodova koje nam daruje rujna jesen u vrtu, voćnjaku i vinogradu treći razredi željeli su saznati nešto o slasnim jabukama koje svako dijete hoće .

U povodu Dana jabuka koji se svake godine obilježava, dana 20. 10. 2011. učenici trećih razreda i njihove učiteljice i pratnja

posjetili su voćnjak jabuka u Novom Selu na Dravi. Gospodin Hlapčić upoznao ih je s voćnjakom, razgovarali su o uzgoju i branju jabuka te o sortama. Na kraju su i sami sudjelovali u berbi jabuka obuvši svoje šarene čizmice. Sudjelovali su i u štafetnim igrama, pjevali su prigodne pjesmice, a nakon ručka vratili su se u Šemovec.

Emili Križanić, 6. b

„ŽIVOTINJOLJUPCI“

Učenici Osnovne škole Šemovec pokazali su svoju humanitarnu stranu. Zajednički su odlučili tijekom mjeseca listopada prikupiti potrepštine i novčane priloge za životinje iz Udruge SPAS te time obilježiti Svjetski dan životinja.

Glavni pokretač ove humanitarne akcije bila je **Eko grupa** naše škole i **voditeljica Emina Ister**. Dana 12. studenog osam učenika Eko grupe posjetilo je Udrugu SPAS te su odnijeli hranu, dekice, ručnike, novine, igračke za napuštene životinje. Nakratko su prošetali skloništem i oduševljeno promatrali pse. Srdačno ih je dočekala **predsjednica Udruge Gordana Lacko** koja im je spremno odgovorila na sva postavljena pitanja.

Psići su osvojili dječja srca te su učenici dobili priliku da pojedine izvedu u šetnju.

Učenici su obećali da neće napuštati svoje ljubimce i da će se brinuti za njih. Pri povratku izmjenjivali su dojmove i stekli su još jedno iskustvo životnih vrijednosti.

Mia Ešpić, 8. r.

Život iz kuta psa lutalice

„Dolazi zima, a ja nemam ni kućice ni hrane. Ovo veliko parkiralište za kamione već me umorilo. Tražim smještaj. Ima li tko da bi me primio barem dok zima prođe? Čekam svog Heroja koji će me spasiti, nahraniti, voljeti i maziti, a ja ću opet moći sretno i spokojno živjeti.“

To je priča mnogobrojnih psa koji šeću ulicama našega mjesta. Nakon što ih skupi Veterinarska stanica, odvozi ih u Udrugu za zaštitu životinja, a psi tamo mogu ostati 60 dana jer toliko i taj smještaj plaća grad. Nakon tih 60 dana trebalo bi uspavati pse. Zamislite, uspavati te jadne životinje koje ionako nemaju vlasnika, nego su u Udrudi u svom boksu.

Oni samo traže ljubav i pažnju neke obitelji, a dobe privremeni smještaj. Pa i oni su živa bića koja ne treba odbacivati iako su već odbačena od strane njihova vlasnika.

Stela Masten, 6.a

NAJČITAČICA NAŠE KNJIŽNICE

U sklopu obilježavanja Dana hrvatskih knjižnica, 11. studenoga, u Županijskoj palači u Varaždinu dodijeljene su prigodne nagrade najboljim čitačima školskih knjižnica u osnovnim i srednjim školama te gradskim knjižnicama na području Varaždinske županije.

Dobitnica nagrade za najčitatelja naše školske knjižnice je učenica 3.b razreda **Ariana Mesarić..**

Priznanje i knjigu uručili su joj varaždinski župan **Predrag Štromar** i dožupan **Alen Kišić.** Kao nagradu za 27 pročitanih knjiga u prošloj školskoj godini dobila je roman Sanje Polak, „*Mali Jan ima plan*“.

Magdalena Čvrk, 6.b

Obilježen Mjesec hrvatske knjige

VAŽNO JE ČITATI!

Mjesec hrvatske knjige svake se godine obilježava 15. listopada - 15. studenog pa smo ga i mi obilježili na satovima Hrvatskoga jezika.

Svaki je donio svoju najdražu knjigu, jastući na kojem je sedio i...uzivanje je moglo početi!

Sjeli smo na pod učionice i uranjali u čudesan svijet knjiga; nisu tu bili, doduše, samo hrvatski naslovi, no svakako je bilo i više nego zanimljivo. Pričalo se tako o Crvenkapici, Ivici i Marici, Munjevitom Juriću, ali i Junacima

Pavlove ulice,

kao i Šaljivim narodnim priповjetkama, Maturalcu, Pričama iz davnine, strip junaku Zagoru, Hani Montani, Dnevniku Pauline P...

Prisjetili smo se i nedavno premi nulog i dragog nam Podravca Paje Kanižaja čije su 3čave pjesme nasmijale i obilježile generacije mla dih čitatelja. Bilo je zanimljivo čuti različite čitateljske interese (Hrvatska u vrijeme vlade Cvet ković- Maček i, s druge strane, Mala sirena u 7. razredu). No i raznolikost je dobra, dapače poželjna. Važno je da čitate!

Učiteljica **Maja Vitković**

TOPLA BOŽIĆNA PRIČA U NAŠOJ ŠKOLI

Toplina u srcu, ljubav u očima i osmijesi na licima najbolje će dočarati kako smo se osjećali na božićnoj priredbi ove školske godine. Učitelji i učenici uložili su puno truda, volje i suradništva u izvedeni program za sve roditelje, uzvanike i djelatnike u petak, 18. prosinca 2015.

Program božićne priče otvorile su dobre vile recitacijom *Snježni cvjetovi*. U programu je nastupao i zbor s pjesmama *Milost, Igra kolo, Mehki snežek, Siya hamba, Jingle bell rock* te pjesmom *Let it go* sa plesnom grupom „Tintilinići“. Folklorna grupa izvela je *Igre i plesove djece*. Dramska grupa "Tvornica mašte" nižih razreda pripremila je recital *Obitelj i Dar Božića*. Kako je izgledao Božić nekad, kako danas, a kako će u budućnosti pokazala je dramska skupina viših razreda.

Naša ravnateljica Marina Hizak toplim je riječima pozdravila sve prisutne roditelje, goste, izvođače i učitelje te svima poželjela sretne božićne i novogodišnje blagdane.

Radost, toplinu i ugođaj Božića ponijeli smo svojim kućama.

Recitacije učenika

Plesovi i igre učenika

Božić danas, nekad, u budućnosti

BOŽIĆNE JASLICE

Na satovima Prirode i društva u četvrtom razredu učenici uče o ljepotama svoje domovine. Promatraju kulturno-povijesne spomenike i na satovima Likovne kulture različitim tehnikama stvaraju svoje dvore. Prikupili su različiti otpadni materijal i počeli graditi. Nastale su tako vrlo zanimljive građevine. Kako je posao išao kraju, nastala je ideja o primjeni građevina u životnoj stvarnosti. Tako su nastale ovogodišnje božićne jaslice u našoj školi.

Na satovima Likovne kulture u 2.b, 3.a i 4. razredu te na izvannastavnim aktivnostima Spretne ruke i Likovna grupa, učenici su sa svojim učiteljicama izrađivali nakit i čaroliju Božića prikazali u holu naše škole.

Učiteljica Biserka Pokos

IZVANUČIONIČKA NASTAVA U VARAŽDINU

Radost učenja u neposrednoj stvarnosti

Učenje izvan škole za djecu uvijek predstavlja radost i izazov.

Tako je bilo i toga 13. listopada kada je za učenike nižih razreda i njihove učiteljice te dvoje učitelja pratitelja bila organizirana izvanučionička nastava u Varaždinu.

Prvašići su zakoračili u vilu Bedeković u čijim je prostorima smješten Dječji odjel Gradske knjižnice i čitaonica „Metel Ožegović“.

Prošetali su prostorijama knjižnice,

razgledali knjige, slikovnici, enciklopedije, a knjižničarka im je čitala i priče.

U to vrijeme drugi razredi posjetili su Dobrovoljno vatrogasno društvo kod kojih ih se najviše dojmilo vatrogasno vozilo.

Treći razredi posjetili su župana, a četvrti su bili u muzeju.

Svi zajedno pogledali su predstavu „Plava boja snijega“ u kojoj su glumili učenici naše škole Julijana i Damijan Kurtek, a predstavu je osmisnila učiteljica Renata Eldan. Predstava govori o kralju kojem je dosadno te donosi sulude odluke sve do toga dana dok se njegova kćer zaljubi u običnog pastira koji je razuman. Tu nastaju problemi, ali sve završava sretno. Učenicima je predstava bila zanimljiva i smiješna, a neke je potaknula da i pročitaju knjigu.

Iako je taj dan bio kišan, učenici su mnogo naučili na ovakav drugačiji, ali zanimljiv način – u neposrednoj stvarnosti.

Daria Hamelec i

Emili Križanić, 6.r.

Izvanučionička nastava u Zagrebu

I „veliki“ posjetili metropolu

Sviramo đembe

Učenje izvan škole i školskih klupa uvijek predstavlja izazov i veselje. Veselje se nije moglo sakriti 5. studenog 2015. kada su učenici viših razreda, u pratnji svojih razrednika, učitelja pratitelja i stručnih vodiča, krenuli prema glavnom gradu naše lijepe Hrvatske, na svoju prvu ovgodišnju terensku nastavu.

Peti i šesti razredi razgledali su stalni postav Etnografskoga muzeja te su sudjelovali na radionici svirajući djembe bubenjeve koji potječu iz zapadne Afrike. Slobodno vrijeme iskoristili su šetajući Botaničkim vrtom te su obišli Zdenac života, remek-djelo znamenitog hrvatskog kipara Ivana Međurovića postavljeno na kazališnom trgu ispred HNK u Zagrebu.

Uz stručno vodstvo sedmi razredi posjetili su Tehnički muzej te su razgledali odjel transformacije energije, prometna sredstva, rudnik, vatrogastvo, poljodjelstvo. Osmi razredi posjetili su Muzej grada Zagreba te su saznali ponešto o događajima kroz povijest. Najviše ih je zainteresirala činjenica da su ljudi bili kažnjavani i javno sramoćeni zbog blažih kaznenih dijela ili lažnih optužba, a žene su bile proglašene vješticama.

U kazalištu „Mala scena“ svi zajedno pogledali su predstavu

za djecu i mlade „Tko je ubio pašteticu?“ po romanu poznate spisateljice Silvije Šesto.

Nakon predstave svi zajedno otišli su u Mc Donald's gdje su napunili svoje trbuščice i prisjetili se da su djeca, igrajući se.

Uz pjesmu i odličnu atmosferu učenici su se sretno vratili svojim kućama. Sa svakom terenskom nastavom bogatiji su za novo iskustvo i za učenje izvan školskih klupa koje im pruža priliku za opušteno druženje i zabavu.

Stela Masten, 6.r.

U iščekivanju predstave

GOJZERICAMA U OSVAJANJE VRHA KIZA

Na vrhu Velebita

Dvanaestero planinara, članova Planinarske grupe OŠ Šemovec pod vodstvom učiteljice Marije Vućinec sudjelovalo je u osvajanju vrha Kiza (1278 m) na Velebitu zajedno s 36 prijatelja iz IV. OŠ Varaždin.

Na dvodnevni izlet krenuli su rano ujutro u subotu 26. rujna. Nakon poduze vožnje stigli su do Baških Oštarija. Zbog jakoga vjetra i kiše koja je padala, obukli su kabанице, stavili kape i krenuli na vrh pažljivo slijedeći markacije. Bez većih problema stigli su na cilj. Kiša je prestala, ali jaki naleti bure onemogućili su dulji boravak na vrhu. Spuštanje do autobusa bilo je lako.

Putovanje su nastavili prema Karlobagu. Neki učenici uspjeli su smočiti palac u more!

Nestrpljivo su čekali dolazak u Jablanac. Planinarski dom smješten je 20 metara iznad mora.

Nakon uspona stepenicama do samog doma, učiteljice su male planinare rasporedile po sobama. Soba je imala 12 ležaja pa su svi zajedno bili u jednoj sobi.

Bilo im je jako zabavno jer su igrali razne igre. Učiteljice su pripremile večeru, špagete bolognzej.

Nakon večere prijao im je topli čaj na vjetrovitoj terasi doma. U 21 sat išli su spavati.

U nedjelju su doručkovali ono što su sami pripremili, kruh koji su sami mijesili, pečena jaja (40 komada), namaze i čaj.

Spakirali su stvari, pospremili sobe i krenuli dalje.

Zbog bure kakvu nisu u životu vidjeli, promijenili su planiranu rutu. Nisu posjetili uvalu Zavrtnica, već su krenuli prema Senju. Ručali su u restoranu i nakon toga krenuli kućama.

U Šemovcu su stigli u 16.30, iscrpljeni, ali puni dojmova...

Ovaj izlet zasigurno neće zaboraviti.

Adela Varović, 6.r.

Ni kiša ih ne može omesti

OSVOJILI VRH ČEVA

Učenici Planinarske grupe pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec zajedno s mama-ma, učiteljicama, ravnateljicom i pedagogom osvojili su vrh Čeva. Na izlet su krenuli u subotu 3. listopada, točno u podne.

Prilaznom cestom došli su do planinarske staze Pusta Bela i krenuli u avanturu. Staza vodi kroz šumu i nakon prvog uspona ugledali su prvu kontrolnu točku koja je bila uz ruševine utvrde Pusta Bela.

Nastavili su slijediti markacije i uskoro došli na vrh Čeo gdje su se odmorili, okrijepili i fotografirali. Spuštanje do automobila trajalo je kratko. Umorni, ali puni dojmova krenuli su kućama.

Magdalena Čvrk, 6.r

BLAGIM UZBRDICAMA DO VRHA DEDEK

Strahinjčicu, planinu u Hrvatskom zagorju, u subotu, 14.11.2015. posjetili su učenici Planinarske grupe pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec te neki učitelji i roditelji u suradnji s IV.OŠ Varaždin.

Put nas je vodio kroz Varaždin, Lepoglavu do sela Gornje Jesenje odakle smo pješke, slijedeći markacije stigli do planinarskog doma. Nakon kraćeg odmora, najhrabriji su nastavili uspon do vidikovca Dedek. To je poznato letjelište paraglajdera i

najljepši vidikovac Strahinjčice. Krenuli smo i do samog vrha Sušec na 842 metra nadmorske visine. Spuštanje do doma, a zatim stazom do sela gdje nas je čekao autobus prošlo je vrlo brzo, uz razgovor, šale i pjesmu.

Učiteljica Marija Vugrinec

Planinarska grupa na Kalniku

UČENJE NA TERENU

Učenici OŠ Šemovec primaju se postati pravi planinari te se trude naučiti sadržaje o povijesti planinarstva, opremi u planini, pravilnom planinarenju – kretanju, odmorima, tjelesnoj pripremljenosti, orijentaciji. U tu svrhu u prostorijama škole teorijska predavanja je održao planinarski vodič, gospodin Milan Turkalj iz Planinarskog društva MIV iz Varaždina. Usvojena znanja primijenili smo na planinarskom izletu na Kalnik, 28. studenog 2015.

Krenuli smo autobusom ispred škole u 8.30 sati. Putovali smo autoputom do Novog Marofa pa do kamenoloma u Ljubešćici odakle smo pješice nastavili prema planinarskom domu. Nakon kraćeg odmora i okrijepe u domu nastavili smo uspon prema vrhu Vranilac na 643 metra nadmorske visine.

Obišli smo ruševine Starog grada. Do autobusa smo se spustili u 15.30 te krenuli kućama. Bili smo zadovoljni i puni dojmova jer smo se zabavili, a uz pomoć našeg vodiča Milana ponovili i naučili nove sadržaje o planinarenju.

Učiteljica Marija Vugrinec

Uspon do vrha

Unsere Perlen

Ich packe meine torba.
Ja nicht to htel reći.
das Leitungswasser- čista voda
(tekuća voda)
Rog voliti play Fußball.
Heimat- popravni dom (domovina)
Vorurteil-predosjećaj (predrasuda)
der Maler- osoba koja farba
zidove (slikar)

Učiteljica: Zašto postoje u njemačkom jeziku dva die?

Učenik: Veliko die iz poštovanja i malo die.

Učiteljica: Što znači Grundschüler?

Učenik: Učitelj, ravnatelj (osnovnoškolac).

Učiteljica: Singst du unter der Dusche? (Pjevaš li ispod tuša?)

Učenik prevodi pitanje
drugome: Učiteljica te pitala
pereš li se pod pazusima?

Učiteljica: Kako možete opisati svoju omiljenu emisiju u obliku zagonetke na njemačkom jeziku?

Učenik: Krimpolizei, vau-vau!
(Kommissar Rex)

Meine Freundin Ena als Kind

Ena konnte mit einem Jahr essen. Als Baby mochte sie Cokolino und Keksolino essen. Sie konnte mit zwei Jahren sprechen und laufen. Sie durfte nicht vor der Schule auf den Sportplatz gehen. Sie wollte als kleines Kind unsichtbar sein. Das erste Wort in einer Sprache konnte sie auf Deutsch sagen und das war „Guten Tag!“. In der siebten Klasse musste sie um 22 Uhr nach Hause kommen.

Leticija Lipić, 8.Klasse

Isabel als Kind

Isabel konnte mit einem Jahr laufen und lachen. Sie mochte als Baby gern Cokolino essen und Milch trinken. Mit zwei Jahren konnte Isabel sprechen und spielen. Isabel wollte als kleines Kind gern allein in den Park gehen, aber sie durfte es nicht. Das erste Wort in einer Fremdsprache konnte sie auf Englisch sagen: „Hello!“. In der 7.Klasse musste sie um 22:00 nach Hause kommen.

Patricija Jerešić, 8.Klasse

Razgovor s književnicom Sanjom Polak

DOMAĆA ROWLINGICA

Jedna od naših najprodavanijih spisateljica za djecu i mlađe Sanja Polak, čije su knjige rasprodane čak i prije službenih promocija, otkrila nam je zanimljivosti iz svoga života. Autorica razumije i prepoznaće senzibilitet djece i tinejdžera vjerojatno bolje i od njihovih roditelja. Osim što je spisateljica, učiteljica je i razredne nastave preko 20 godina, urednica dječjeg časopisa Prvi izbor, supruga te majka kćerke Pauline i Petre. Otkrila nam je da uopće ne gleda televiziju te da svoje knjige piše uglavnom ljeti. Ako želite otkriti još zanimljivosti o njoj, a vjerujete im ih napretek, pročitajte intervju.

NAJNAJ

Najknjiga: „Čudnovate zgrade šegrta Hlapića“

Najpisac: Ivana Brlić-Mažuranić

Najfilm: Zapravo ljubav

Najčasopis: „Prvi izbor“

Najuspomena: rođenje kćeri

Što znači biti književnik, a posebno književnik za djecu u Hrvatskoj? Komentirajte našu književnu scenu.

Lijepo je biti književnik za djecu, lijepo je biti učitelj, lijepo se družiti s djecom. To nije samo fraza. Nekad je jako naporno, međutim ima jako puno iskrice i meni je izuzetno draga što sam književnica za djecu i jako sam zbog toga sretna.

Književna scena u Hrvatskoj je jako dobra, ima jako dobrih pisaca, međutim o knjigama se u medijima preveliko govori i preveliko se daje važnosti dječjoj knjizi, a posebno čitanju. Trebao bi prije središnjeg Dnevnika, za opće dobro naše domovine, da neki glumac ili književnik napomene kako je čitanje jako važno.

Da bi bilo više ovakvih ljudi kao što sam ja, koji stalno pričaju o čitanju, onda bi se vjerojatno i više čitalo.

ILI/ILI

Knjiga ili film

Politika ili gluma

Domaća ili

strana glazba

Selo ili grad

Nekoć je situacija u školama, po pitanju izbora časopisa, bila pomačlo drugaćija i možda jednostavnija, no danas izbor časopisa za niže osnovce dostigao je zavidnu brojku. Jeste li zadovoljni brojem čitatelja Prvog izbora?

Nisam zadovoljna. Jako sam tužna. Sve se manje čita i mislim da je razlog jedino u nama jer smo zaboravili da je čitanje jako važno i što preveliko ohrabrujemo roditelje i djecu da čitaju knjige.

Tu su ključni učitelji koji zapravo trebaju objasniti djeci i roditeljima koliko je časopis važan i izdavači da pomognu onoj djeci koja se ne mogu pretplatiti te da im ga daruju. U svakoj školskoj torbi trebao biti bar jedan dječji časopis.

Imate li posebno mjesto gdje nastaju Vaše knjige?

Imam. To je obično pisači stol. Imam ih nekoliko. Ne mogu živjeti bez pisaćeg stola. Gdje god boravim više od sat ili dva, moram napraviti pisači stol.

Dakle, imam pisači stol u vikendici, pisači stol u kući na brijezu, u jednom stanu pisači stol, u školi imam dva pisača stola, u redakciji „Prvog izbora“... Bez pisaćeg stola ne mogu živjeti. (ha, ha)

Doktorica Sanjuška

Imate li, što se tiče pisanja, nekog pisca koji Vam je uzor?

Nemam. Pišem drugačije od drugih pisaca. Pisati za djecu od prvog do četvrtog razreda je vrlo složeno zato što ne možeš izbaciti taj svoj spisateljski vatromet, puno metafora, puno velikih rečenica jer moraš pisati vrlo jednostavno. Djeca od prvog do četvrtog razreda ne mogu razumjeti višesložne rečenice, metafore i sva stilska izražajna sredstva tako da ja krajnje pojednostavljeni pišem. Volim čitati dobre knjige i volim analizirati kako je netko pisao, ali nemam uzora nego od više autora sakupim najbolje.

Dnevnići Pauline P. pronašli su svoje mjesto u školskoj lektiri. Kako biste komentirali trenutačni popis obavezne školske lektire u OŠ? Bi li ga trebalo mijenjati i kako?

Misljam da bi svakom učitelju trebao biti prioritet da djeca čitaju. Postoje knjige koje su krasne i koje se trebaju pročitati, a previše se priča o lektiri u negativnom kontekstu i to nije dobro.

Koliko je knjiga dosadno toliko ima i fantastičnih knjiga. Treba se afirmativnije o tome pričati, ne treba se mijenjati popis lektire jer svaki učitelj slobodno može reći djeci da pročitaju tri knjige koje nisu na popisu lektire.

Smatrate li da djeca i mladi danas premalo čitaju i kako to promijeniti?

O tome bih mogla satima govoriti ili napisati nekoliko stotina stranica teksta. Djeca od prvog do četvrtog razreda trebala bi svakodnevno čitati barem 15 minuta, poželjno je 30-ak. Redovito svakodnevno čitanje omogućava usvajanje tehnikе čitanja i razumijevanja pročitanog. Djeci svakodnevno treba ponuditi jednu dječju priču ili slikovnicu da je pročitaju. Ali svakodnevno! Nakon toga, djeci treba ponuditi dječje knjige. U početku ih čitaju s odraslima, a poslije samostalno. Svakako je važan razgovor djeteta i odraslih prije, tijekom i nakon čitanja. To znači da i odrasli koji sudjeluju u radu s djecom trebaju čitati knjige za djecu.

Kad bi svako dijete od prvog do

četvrtog razreda osnovne škole pročitalo jednu priču za djecu, do kraja četvrtog razreda skupilo bi se više od tisuću priča. Više od tisuću pročitanih priča veliko je blago s kojim dijete dolazi u predmetnu nastavu petog razreda.

Otkrijte nam tajnu—kako uspijivate biti spisateljica, učiteljica, urednica, supruga i mama? Imate li uopće slobodnoga vremena? Poželite li ponekad da je drugačije?

Naravno da poželim da je drugačije. Jako je teško pisati nakon svakodnevног rada u školi s dvadeset pet učenika i uređivanja mjesecnika s više od četrdeset suradnika.

Nazivaju Vas uz književnicu Sanju Pilić hrvatska Rowlingica. Vaše se nove knjige rasprodaju i prije službenih promocija. Kako to uspijivate s obzirom da pripadate generaciji koja je odrastala u drugačije vrijeme i na drugačiji način?

Misljam da se suštinski ne razlikuje devetogodišnja djevojčica Sanja koja je bila u 3. d razredu prije trideset i pet godina od današnje devetogodišnje djevojčice iz 3. b učiteljice Sanje kojoj se nakupilo četrdeset i četiri godine života. Misljam da se previše priča o velikoj razlici u generacijama. Današnja djeca koriste se novim tehnološkim dostignućima kojih u prošlosti nije bilo, ali to nije razlika koja u potpunosti određuje. Internet i mobitele moji učenici ne koriste tako često kao što mi odrasli mislimo. Dok pišem, nastojim u isto vrijeme biti i priopovjedač i čitatelj. Misljam da mi je upravo taj dualizam pristupa pisanju pomogao da postanem zanimljiva današnjoj djeci.

Ena Jedvajić i Katja Bengeri, 8.a

Razgovor s poznatom spisateljicom Sanjom Pilić

LIKOVNI SU DIO MENE

Budimo iskreni – kad učiteljičica spomene lektiru, polovica đaka u razredu odmah „pada u nesvijest“, a tek su rijetki oni koji jedva čekaju baciti se na čitanje. Ali, postoji jedna književnica koja je u našem osmom razredu na top listi čitanosti. Sanja Pilić svestrana je umjetnica i dobitnica brojnih nagrada, tekstovi su joj adaptirani za kazališta, recitiraju se na LiDraNu.

Sanjinih 5 naj:

Najdraži pisac:
Erich Kästner

Najdraža boja:
Crvena

Najbolji predmet u školi:
Hrvatski jezik

Najdraža životinja:
Mačka

Najdraža isprika:
Ne mogu sada.

S našom najčitanijom književnicom za djecu i mlade, razgovarale smo prije samog književnog susreta u OŠ Šemovec dana 23. studenog 2015. Razgovarale smo, ili bolje rečeno – čavrljale, doista o svemu: o knjigama, o djeci čitačima, o likovima, položaju književnika i knjige danas i nekad, o godinama, starenju. Ako već niste, upoznajte i vi Sanju Pilić – najpopularniju hrvatsku spisateljicu za djecu.

Što ste htjeli biti kao i mala? Jeste li ikada očekivali da ćete postati spisateljica?

- Kao sasvim mala htjela sam biti pjevačica i glumica, ali sam bila sramežljiva. Kasnije sam htjela biti fotografkinja. Završila sam i Školu primijenjene umjetnosti i time sam se bavila, tek sam kasnije postala spisateljica. Ne, nisam to očekivala. Imala sam doduše talenta za pisanje i svi su me u školi cijenili kako dobro pišem i voljela sam čitati, ali nisam mislila da ću pisati.

Što vas je potaknulo da se uputite u spisateljske vode?

- Odrasla sam uz majku Sunčanu Škrinjarić i uz knjige i uz baku koja je stalno uz neke knjige...

Nekako sam počela pisati prvo za odrasle da olakšam dušu, a kasnije sam dobila djecu, pa onda i za djecu. Urednici su me nagovarali da pišem i dalje.

Uglavnom, nije mi to bio neki veliki plan, ali eto.

Znamo da ste praunuka Zofke Kveder, kćer Sunčane Škrinjarić i mama Vladimire Spindler. Jesu li umjetnički geni obilježili vaš život?

- Mislim da imaju dosta veze geni, a po meni, najviše ima veze okruženje. Vjerujem da me mama ostavila ispred crkve, i da me usvojio neki sportaš da bih još možda imala smisla za pisanje ili za nešto tako, ali bih vjerojatno neko drugo okruženje od mene stvorilo neku drugu osobu. Svi smo u obitelji rasli s tom umjetnošću, htjeli smo biti slobodni, nismo voljeli raditi u nekim ustanovama, imati radno vrijeme i nekome pripadati.

Pronalazite li sebe u likovima iz vlastitih romana?

- Da, stavljam se u sve likove, u muške i ženske, u antipatične i manje antipatične, u dobre i loše, u djecu, u debele i mršave. Uvijek je jedan dio mene u tom nekom liku. Ja sebe znam staviti u različite likove i suprotstavljene osobnosti. Mi uvijek imamo taj jedan dio sebe koji je lijep i ništa mu se ne da i drugi dio koji kaže da idemo naprijed.

Čokolada/vanilija

Elegancija/udobnost

Čaj/kava

Kazalište /film

Sanja Pilić s majkom, Sunčanom Škrinjarić

Kako ste se osjećali kada ste saznali da će se objaviti vaš prvi rukopis?

- Onda sam bila jako, jako, jako sretna. Već sam tada bila gospođa u godinama i bila sam jako sramežljiva. Odnijela sam taj rukopis urednici, Veri Barić, u Vjevericu, ali prije toga sam bacala ono pismo-glava, čitala horoskop i kazalo je da će mi taj tjedan biti dobar. I tako je ispalo da je taj dan odnesem. Ona je mene nakon mjesec dana nazvala i rekla da joj se rukopis jako sviđa i da će to će biti 300-ta Vjeverica, radilo se o knjizi „O mamama sve najbolje.“

Mi osmaši pročitali smo knjigu Sasvim sam popubertetio i ostavila je snažan dojam na nas. Kako to uspijivate i od kud vam ideje za vaša djela?

- Imala sam djelomično inspiraciju u svom sinu Vidu koji me zezao u 1. i 2. razredu srednje pa onda mi je malo on bio neka inspiracija. Uglavnom, znači svakodnevica je puna tih nekih smiješnih ili manje smiješnih događaja i onda mene to jednostavno dovede do tog stanja da ja počnem pisati. Taj pubertet baš ima veze s mojim sinom, samo on nije bio toliko depresivan ko Luka nego je imao jedinice.

Što mislite o tv programu i o našim političarima?

- O političarima zapravo mislim da se uvijek brinu jedino i isključivo samo za sebe. TV programi. To nekako slabo gledam. Gledam HRT1 i HRT2 jer nema reklama. Ipak mislim da je televizija korisna isto kao i Internet. Bez Googlea ne bih mogla živjeti.

Razgovarale: Ena Levatić,

Lucija Marušić, 8.a

O KUTEREVU, UTOČIŠTU ZA MEDVJEDE

MEDVJEĐA ŠKOLA

Nakon što su ostali bez roditelja prelazeći autocestu ili od ruke krivolovaca, mali medvjedići dolaze u zeleno srce Like -Kuterevo, koje je prirodno obitavalište medvjeda.

KUTEREO

» Što biste trebali učiniti kada vidi-te medvjeda?

- A) vrištati,
- B) popeti se na stablo ili
- C) maknuti se od njega i dati mu dovoljno mjesta.

Naravno A – vrištati. A onda pasti u nesvijest... To nije ono što biste trebali učiniti, ali »vjerojatno bi mi se to dogodilo«, pomislili smo čitajući jedno od pitanja u kvizu o medvjedima kojeg se može riješiti u Kuterevu.

Šalu na stranu, u ovom se malom ličkom mjestu može vidjeti koliko su ovo ustvari veličanstvene životinje i na koji način brojni volonteri sa svih strana svijeta brinu za njih.

Velebitska udruga Kuterevo istoimenno je mjesto odavna stavila na mapu poznatih volonterskih centara, ne samo u Hrvatskoj već i u svijetu. Pa nije čudno ondje vidjeti kako zajednički o ovim čudesnim životnjama, ali i o životu u zajednici skrbe volonteri iz Australije, Hrvatske, Njemačke, Skandinavije...

MEDVJEDI I NJIHOVE**NASTAMBE**

Kuterevo je maleno selo u Ličko-senjskoj županiji s vrlo malim brojem stanovnika. Jedan dio tog sela naselili su medvjedi, i mali i veliki. Ivan Crnković – Pavenka, jedan od osnivača i voditelj Utočišta za mlađe medvjede Kuterevo, kazao je kako je ovaj jedinstveni centar

nastao upravo ovdje jer je ovo malo mjesto u Lici ujedno i njegovo rodno mjesto.

Ovo utočište nastalo je i dalje se razvija jer u svijetu ima malo smeđih medvjeda koji još uvijek

prebivaju na malom dijelu istočne i zapadne Europe, u Aziji te sjevero-zapadnom dijelu Sjeverne Amerike. Predivne, ponekad zastrašujuće životinje, medvjedi, pripadaju porodicici sisavaca. Njegovo zdepasto tijelo završava kratkim repom, ima šiljastu njušku, zaobljene uši te oštре zube i kandže.

On je po prehrani svežder, a hrani se ostalim malim i velikim životinja-ma kao što su: jelen, bizon, srna, riba, kukci..., te biljem (salatom, travom, jagodama). Oni obično teže od 150 pa do 1000 kg, a duljina tijela im je od 2 do 3 metra. Medvjedi obično vode usamljenički život, a životni vijek im je otprilike od 20 pa do 35 godina, sve ovisi u kavom okolišu borave i stanuju.

Medvjede u ovom utočištu spasili su i dovezli ljudi jer su izgubili mamu ili nemaju hrane i ne znaju se brinuti sami o sebi. Ovdje žive unutar ograda, obično su unutar svake oko dva – tri medvjeda, ponekad četiri, da bi lako bili dostupni posjetiteljima. Ako bi bili u nekoj velikoj ograđenoj šumi, bili bi rijetko dostupni te bi se međusobno mogli potući.

Marta Majcen, 6.b

„O teškoj školskoj torbi TERET NA LEĐIMA“

Koliko je teška školska torba? Jeste li se ikada zapitali koliko to teški „teret“ na leđima đaci nose svaki dan u školu?

Težina školske torbe povećava se svake godine. Stariji razredi znače i više predmeta i udžbenika; a bez obzira koliko se trudili školarcima olakšati težinu, čini se da je to ponекад nemoguće. Knjige, sveske, bilježnice, vježbenice, oprema – sve to treba ponijeti i sve je podjednako važno. A zdravlje djece? Dječje kosti se u ovoj dobi razvijaju ubrzano i veoma je važno da je opterećenje na leđa što manje i ravnomjerno raspoređeno.

Osim boli, javlja se nepravilno držanje (kod nošenja torbe na jedno rame postranično naginjanje, a kod nošenja na leđima naginjanje prema naprijed posebno u vratnom dijelu kralježnice) te umor, iscrpljenost i posljedično loša koncentracija u školi i loši školski uspjeh.

Školske torbe ne bi smjele težiti više od 10 % tjelesne mase učenika. Ali ipak, danas to nije tako. Debela bilježnica za ovo, debela bilježnica za ono i tako torba postaje teška.

Kako to nije dobro, žale se i sami đaci. Od onih najmlađih, do onih najstarijih.

Mjere koje obrazovni sustav (škola) može poduzeti jest sastavljanje rasporeda sati na način da se u jednom danu ima što manje različitih predmeta (dupli satovi). Predmeti za koje treba nositi posebno težak teret (Tjelesna i zdravstvena kultura i Likovna kultura) ne smiju biti u istom danu.

Ostavljanje svih knjiga i opreme u školi, a nošenje kući samo radnih listića za domaću zadaću.

Potpuno oslobađanje učenika nižih razreda osnovne škole učenja i pišanja zadaće kod kuće, odnosno omogućiti da se sve odradi u školi. Pri tome su knjige stalno u školi. Ova mjerama ima prednosti i u kvalitetnijem vremenu koje roditelji i dječaci provode kod kuće. One dane kad je nastava iz Tjelesne i zdravstvene kulture omogućiti dolazak u školu u barem jednom djelu

školske opreme tako da učenici ne moraju baš cjelokupnu opremu nositi sa sobom.

Zaštita zdravlja učenika pitanje je očuvanja ne samo njihovog individualnog zdravlja već i zdravlja društva u cjelini. Pitanje težine školskih torbi pitanje je koje zahtjeva ozbiljnu pozornost struke i nadležnih institucija.

Elena Fajt, 7.razred

Neobičan kućni ljubimac

Moj neobičan kućni ljubimac je zečica. Zove se Ružica jer je nježna poput latice ruže.

Ružica voli jesti mrkvice i salatu bez puževa. U slobodno vrijeme hranim je, četkam i pričam joj viceve. Posebno voli ići u vrt jer jede salatu i mrkvice. Crne je boje. Spava pred kućom na stolici. Kada dođem iz škole, ona dođe do mene. Navečer zajedno gledamo *Horvatove*. Jako je volim.

Pronašla sam je u Zoo vrtu kako šeta. Odabrala sam je jer mi je crna omiljena boja. Zajedno rješavamo Matematiku i Hrvatski. Hobi nam je jedenje salatice.

Mirela Božić, 3.a

Štednjakovići

U malom gradu Štednjakovcu živi mnoštvo Štednjakovića. Oni veoma vole štedjeti. Visoki su i imaju duge ruke. Na okruglim glavama na sve strane im strši raznobojna kosa. Najviše na svijetu vole se igrati vodom. Jednoga dana došli su računi za vodu. Štednjakovići se jako iznenadili. Računi su bili vrlo visoki pa su došli na ideju da počnu štedjeti vodu. Mislili su da će to biti lako.

Prva ideja bila je da se ne Peru. To se nije pretjerano svidjelo ni jednom Štednjakoviću. Već nakon kratkog vremena osjećao se miris nepranja pa su se počeli izbjegavati. Razmišljali su dalje...i razmišljali...i još malo razmišljali... Štednjaković Martin dosjetio se da prestanu koristiti vodu za jelo i piće. Nakon tri dana svi su bili i gladni i žeđni, a što je još gore od gladi i žeđi bili su iznemogli. Štednjaković Štedić je predložio da štede u kasicu prasice, ali nisu mogli uštedjeti vodu jer je ona samo tekla, i tekla, i tekla...

„Možemo li štedjeti da ne puštam vodu predugo? Ili da ju ugasišmo dok ju vise ne trebamo?“ reče mala bebica koja se zvala Štedo.

„Bravo!!! To mi se čini bolja ideja od svih naših nepranja, nekorištenja vode za jelo i piće ili pospremanja vode u kasicu prasicu,“ kaže Štedić.

„Može, može, Štedo!“ uzviknu svi zajedno. Svi su to poštivali. Možda bi nekad i stariji mogli naučiti nešto od najmlađih.

Anja Špoljarić 4.r.

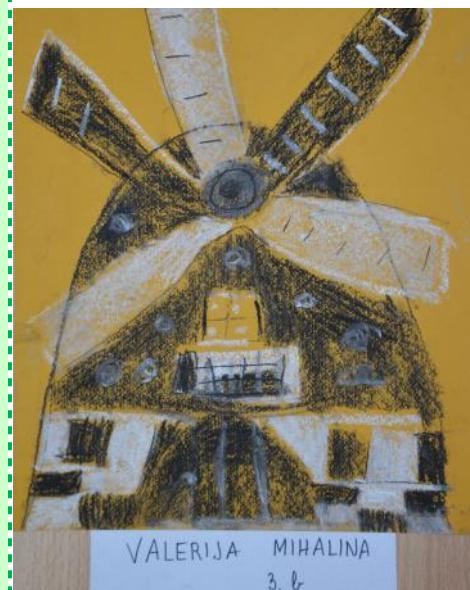
Razredna himna

3.a razred ekipa je prava,
uz tu ekipu nikad se ne spava.

Tu je naša učiteljica
kojoj velika za to hvala.
Ona nas uči slova velika i mala.
Matematika za nas muka je prava,
od nje nas sve боли glava.

Razredom našim
smijeh se svuda ori
dok školsko zvono ne zazvoni.

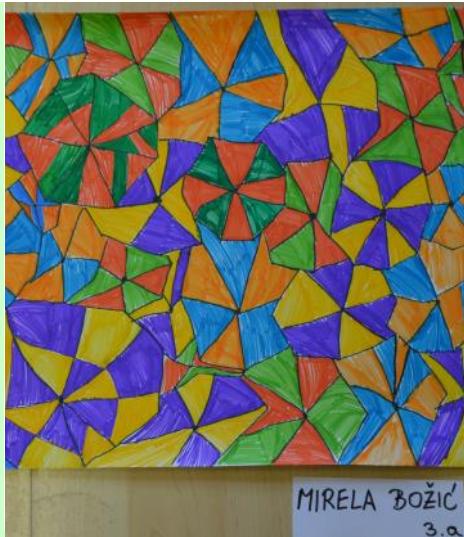
Edita Cvrtnjak, 3.a

Babica Ljubica

Babica Ljubica
vredna je ženska.
Kuha, čisti, pospravlja
i još mojega pesa stigne
nahraniti.
Dojdem dimu zi škole,
a obed je odma na stolu.
Voli krpati obleku,
dobra je šnajderica,
a još bolja gazdarica.
Cvetje furt košuvlje,
okopa, pregleduje.
Javče da ju preveč srdim
i da mi preveč penez
za sladoleda daje.
Sedamdeset i dve lete ima,
al' sve u svemu među nama do-
bro štima.

Timi Maslić, 6.a

Kak je negda bilo

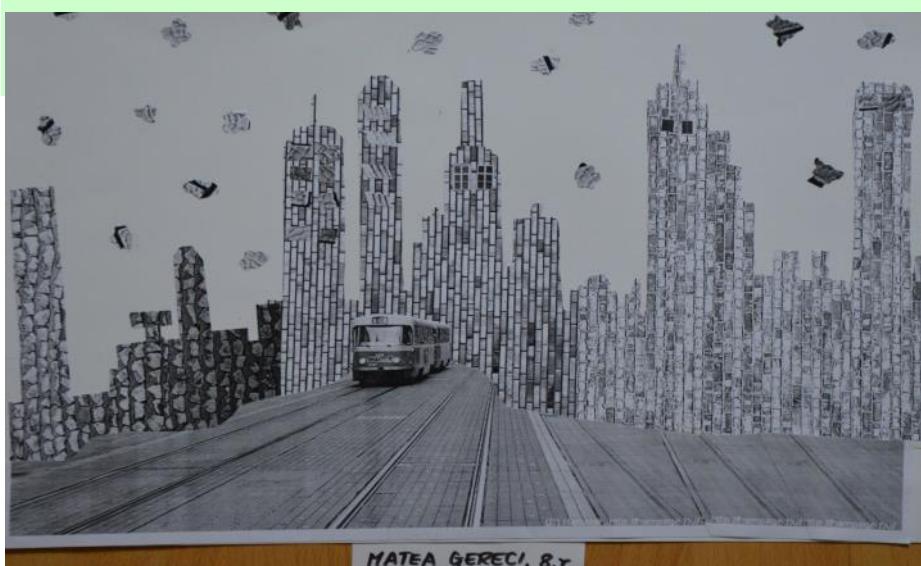
V travici mokri cvrček cvrči.
Na žoti jaglac pčelica leti,
a tratinčica v nebo gledi.
Sosed Štefek med trsjem žalos-
no sedi.
Pono je posla. Delal bi rad.
Zmočene i žoljave roke.
Noge teške.
Misli si kak je negda bilo...
Travu je kosil, grozdiće bral,
vinčeko napravil i dobro se zaba-
vil.
Misli si sosed kak delal bi rad,
al' mladost mu projde i toga vu
srce dojde.

Vinko Presečki, 6.a

Sreća

Sreća je prepuna
veselih boja.
Može biti velika kao div,
ali i mala kao mrav.
Sreća je velika gumica,
briše tugu i zlo.
Sreća je sunce koje
obasjava cijeli svijet.
Sreća je duga poslije kiše.
Sreća je kad se igraš s prijate-
ljem.
Dijeli ju sa svima.

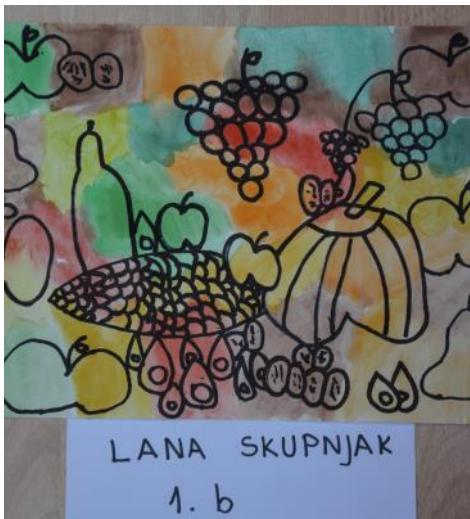
Luka Klarić, 3.b

Igra riječi

Igra stigla.
Kada-sada.
Koliko-toliko.
Gdje-izvan grada.
Zašto-da nas razveseli.
I poljupce nam podijeli!

Recitatorska grupa 2.a

Kolovoz

Kolovoz tjera kola s polja,

On čini što ga volja.

Luta šumama i livadama,

O moru priča pticama.

Veselo se djeci smije,

Osmijehe djećeje priželjkuje.

Zašto tako kratko traje?

Nikola Božak, 2.b

Moj zavičaj

Pitomi bregi, zlotne gorice,
klopoci drveni kaj tiraju škvorce.
Trsi debeli, stori i kleti z blata
kaj sima otpiraju vrota.
Spustim se onda v ravnicu široku
de vrane zadnju kuruzu ščukaju,
zajec i fazan v šikarju
se spominaju.

Se je to Božek drogi v moj zavičaj
del, a ja sem saki den radi toga
vesel.

Prvoslovka

Stiže , stiže ljeto, kupat ću se lijepo.

Luka Božak, 6.b

Rado bih radila pješčanu kulu,

Pa ću s bratom zaigrati briškulu.

Ali nismo na moru, bit ćemo u zoru.

NJanjica zovu me svi, zovi me i ti!

Anja Vincek, 2. b

Radovi 2.b razreda

Jesenske čari

Stigla je jesen,
u šumi možeš
naći kesten.

Jesenska čarolija
je posvuda.

Ispunjava nam srca,
bolje čak i od sunca.

Jesen neke životinje
sprema za zimski san,
a ptice lete na Jadran.

Jesen grane ljulja,
a zima se polako šulja.

Amalija Kosec, 5.b

Mili zavičaj

Drava za vrtom šumi.
Pevček me vu jutro zbudi.
Tu ljudi su vredni,
tu čuje se samo lepi kaj.
Tu su moji otec i mati,
tu bum zanavek ostal i ja.
To je moj rodni kraj,
moj mili zavičaj.

Fran Hižak, 6.b

Radovi 2.a razreda

Listopad

Šuštanje lišća,
crvene boje.

Netko na vrata kuca, ja
pitam : „Tko je?“

Listopad šarenici,
to u pomoć zove,
mraz da hladni stigne
i gole grane
k zemlji prigne.

Kiša, žubor potoka i
zrelo voće.

„Kesteni vrući, tko ih
hoće?“ Sve je to jesen,
već i životinje to znaju,
ali ja se ipak više veselim
prvome maju.

Borko Božić, 5.b

Igra riječima

PREMETALJKE

Riješi premetaljke pa ćeš dobiti:

a) imena najpoznatijih Solunjana

REĆI MILI TOD

— — — — — —
— — — — —

VICEVI

SASTAVAK

Učitelj: Ivice, pročitao sam tvoj sastavak o majci i on je potpuno isti kao sastavak tvojeg starijeg brata od prošle godine.

Ivica: Pa naravno, učitelju, kad imamo istu mamu...

DIGITRON

Učiteljica: Tko je čovjekov najbolji prijatelj?

Ivica: Digitron.

Učiteljica: Zašto?

Ivica: Uvijek možeš računati na njega.

TELEFONSKI RAZGOVOR

Učitelj je primio telefonski poziv:

- Gospodine učitelju, Ivica danas neće doći u školu jer ima temperaturu.
- A s kim razgovaram? - pita učitelj.
- S mojim tatom. - zbumjeno će Ivica.

b) ime jedne od najstarijih osoba hrvatskog narodnog preporoda

ŠKVADROFON KRAJOGIĆ

— — — —
— — — — —
— — — — — — — —

AFRIKA

Učiteljica govori učenicima:

- U mnogim mjestima u Africi, djeca nemaju nijednu školu. Možete li pogoditi za što ćemo danas skupljati novac?
- Za kartu do Afrike! - spremno odgovara Ivica.

GLUMA

Učiteljica proziva Ivicu:

- Ivice, jučer opet nisi bio u školi!
- Baka mi je bila bolesna.
- Svaki put kad izostaneš iz škole, tebi je baka bolesna. Ne vjerujem ti više!
- Znam, učiteljice. I mi sumnjamo da baka glumi...

TKO JE OTKRIO AMERIKU

Učiteljica: - Ivice, pokaži nam na karti gdje je Amerika.

Ivica izađe pred ploču i pokaže: - Ovdje!

Učiteljica: - Bravo, točno Ivice! A ti Marice, reci nam, tko je otkrio Ameriku?

Marica: - Ivica.

Tko želi biti odlikaš?

Uz koji padež prijedlog *u* ne može doći?

- a) instrumental
- b) akuzativ
- c) genitiv
- d) lokativ

Koji je skup riječi ispravno napisan?

- a) Gorski Kotar
- b) Slavonski brod
- c) Dugo Selo
- d) zagrepčanka

Koja je riječ netočno napisana?

- a) cvjetić
- b) cvijetak
- c) cvijet
- d) cvjetina

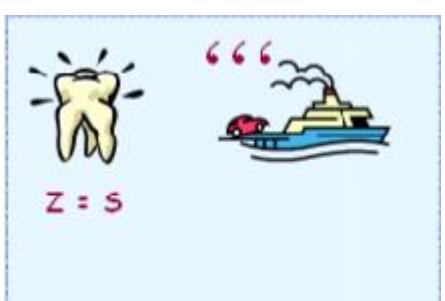
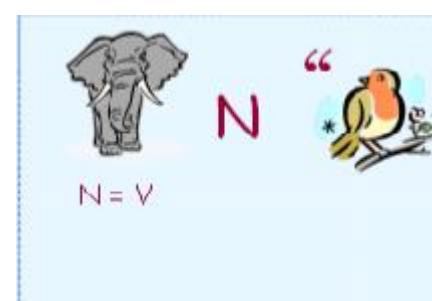
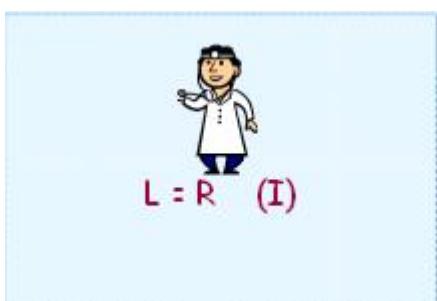
Izbaci uljeza:

- a) ići
- b) stići
- c) pjevati
- d) noseći

Zapovjedni način naziva se:

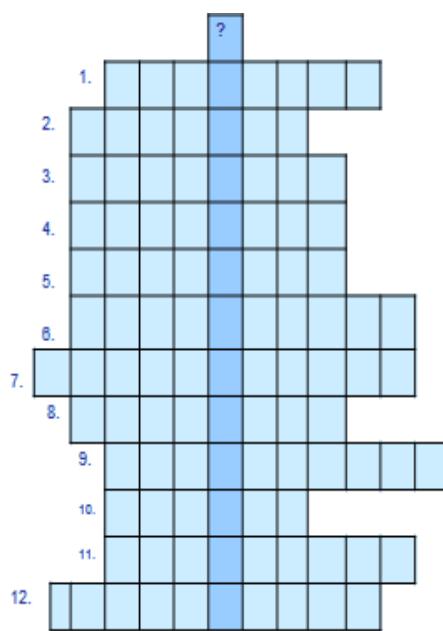
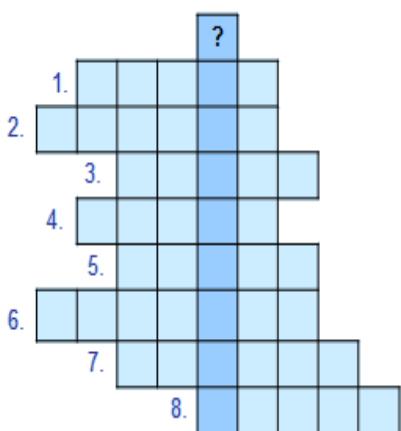
- a) imperfekt
- b) inverzija
- c) infinitiv
- d) imperativ

REBUS /

Ispunjajke

1. bistar
2. dubina
3. krupan
4. smrt
5. ispod
6. rušiti
7. tuđi
8. zapad

1. bijedan, komparativ
2. lijek, pridjev (-ovit)
3. koji ima bijelu kosu
4. stijeg, duga množina
5. pijetao, uvećanica
6. zastarjevati, svršeni glagol
7. izvijestiti, vršitelj radnje
8. bijesan, imenica (-oča)
9. zaleći, nesvršen glagol
10. mlijeko, vršitelj radnje
11. odsjeći, 1.os. jd. prezenta
12. dvocijevka, G mn.

SVETI NIKOLA DIJELI DAROVE

BILA JE

JE PUHAO.

JE ČEKAO PROSINAC I

NAPOKON GA DOČEKAO.

NAPUNIO JE SVOJU

I POŠAO.

SU

OČISTILA SVOJE

IH NAPUNIO

POSJETIO

JE SVE KUĆE NA SVIJETU U JEDNOJ

ON SVE MOŽE, A TE NOĆI JE NAIŠAO I

TE DJECI PODIJELIO

JE ODMAH DOŠAO DO

I OTJERAO GA.

SU BILA SRETNA, A

IM JE IZ

IZVADIO

ANJA VINCEK 2.B

